

ЗБОРНИК РЕЗИМЕА
СТРУЧНО-НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЈА СА
МЕЂУНАРОДНИМ УЧЕШЋЕМ

ДАНИ ДЕФЕКТОЛОГА СРБИЈЕ
НОВИ САД, 09-12. ФЕБРУАР 2017.

ЗБОРНИК РЕЗИМЕА

СТРУЧНО-НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЈА СА
МЕЂУНАРОДНИМ УЧЕШЋЕМ

ДАНИ ДЕФЕКТОЛОГА СРБИЈЕ
НОВИ САД, 09-12.ФЕБРУАР 2017.

ДАНИ ДЕФЕКТОЛОГА СРБИЈЕ
НОВИ САД, 09-12.ФЕБРУАР 2017.

Издавач

Друштво дефектолога Србије

За издавача

Синиша Ранковић , председник УО Друштва дефектолога Србије

Организатори

Друштво дефектолога Србије

Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију

Организациони одбор

Маја Матовић

Драгана Пашћан

Милка Лековић

Слободан Банковић

др Стеван Несторов

Драган Роловић

Програмски одбор

Проф. др Александар Југовић

Проф. др Гордана Николић

Проф. др Шпела Голубовић

Проф. др Гордана Одавић

Проф. др Милица Глигоровић

Проф. др Мирослав Вранкић

Проф. др Владимир Трајковски

Проф. др Чедо Вељић

Проф. др Сања Ђоковић

Доц. др Весела Миланков

Доц. др Горан Јованић

Доц. др Биљана Милановић - Доброта

Доц. др Александра Грбовић

Доц. др Снежана Илић

Доц. др Љубица Исаковић

Доц. др Татјана Ментус

др Зорица Поповић

др Стеван Несторов

мр Драгана Галовић - Ђанковић

мр Златко Буквић

мр Инес Делцото

Генерални секретар

мр Миодраг Недељковић

Технички уредник

мр Миодраг Недељковић

Секретар за финансије

Радомир Лековић

Припрема и штампа

БИГ штампа

Тираж 500

ИСБН _____

ТРЕТМАН СЕКСУАЛНИХ ДЕЛИНКВЕНАТА У ЗАТВОРУ

Горан Јованић, Весна Жунић Павловић

Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију

Третман је кључни сегмент извршења казне затвора. Основно очекивање је да осуђени након изласка на слободу не врши поново кривична дела. У затвору се налазе различите категорије преступника, па је потребно спецификовати третман у складу са особеностима циљне популације, нарочито ако се ради о сексуалним делинквентима (СД). Затворски третман СД може бити квалитетан и ефикасан у примени. Осмишљен је већи број програма за СД, заснованих на модификацији понашања, смањењу штете, процени ризика, медицинској интервенцији, смањењу ризика рецидива и примени различитих форми третмана. Неопходан је пристанак осуђеног на третман, а циљеви који се спроводе током третмана треба да буду специфични, достижни, објективно мерљиви и реални. Модели лечења СД укључују општу психотерапију, неурохирургију, кастрацију, фармаколошке интервенције, превенцију рецидива. Тренутно најбоља пракса подразумева примену когнитивно-бихејвиоралних програма. Интервенције се често примењују у групном контексту, при чему се пажња обраћа на различите потребе, пре свега криминогене. Сагледава се минимизирање и негирање кривичног дела, сексуална мотивација, штете нанете жртви и потребе за лечењем, недостатак емпатије или разумевања ефеката сексуалног насиља, слаба контрола беса, недостатак социјалних вештина и самопоуздања и тешкоће у интимним везама. Што се тиче ефикасности, неки истраживачи сматрају да третман СД смањује ризик рецидивизма док други сматрају да нема довољно квалитетних истраживања за доношење коначног закључка. Резултати истраживања ефикасности третмана у иностраним затворима су показали да је стопа рецидивизма за сексуалне преступе 13% за групу третираних СД и 35% за групу нетретираних. Стопа поврата је нижа за инцестне преступнике (8% за третиране и 22% за нетретиране) у односу на ванпородичне злостављаче деце (18% за третиране и 43% за нетретиране). Третман је ефикаснији код СД са средњим степеном ризика, него код СД са високим степеном ризика. У нашој земљи још увек не постоји систематско спровођење специјализованог пеналног третмана за СД.

Кључне речи: затвор, сексуални делинквенти, пенални третман, ефикасност.